

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er enslydende med det om samme Emne i Rigsdagssamlingen 1898—99 i Folketinget fremsatte Lovforslag, der var ledsaget af efterfølgende Bemærkninger:

Ved Pensionsløven af 24de Februar 1858 er Pensionen for Enker efter Embedsmænd, der have erholdt kongelig Ud nævnelse, fastsat til $\frac{1}{3}$ af Mandens pensionsberettigende Indtægt, denne sidste beregnet efter Gennemsnitsindtægten for de sidste 5 Aar; dog maa den derved udkommende Pension ikke overstige 1,200 Kroner.

Det er derhos ved Lov af 5te Januar 1851 fastsat, at enhver ifølge Pensionsløven pensionsberettiget Embedsmand, der ikke har fyldt det 70de Aar, er pligtig til i Statsanstalten for Livsforsikring at sikre sin Enke en ved hans Død indtrædende livsvarig Overlevelsesrente af i det mindste $\frac{1}{6}$ af sine ved Pensionsberegning ifølge samme Lovs § 4 i Betragtning kommende Embedsindtægter, dog ikke over 1,200 Kr. aarlig.

Undtagne fra denne Forpligtelse ere Embedsmænd, som for Finansministeriet godtgøre, at deres Enke paa anden Maade for Livstid er sikret en ikke ringere aarlig Indtægt end den ovenfor omhandlede Overlevelsesrente.

Alf den Indtægt, der ved disse to Love sikres Enken, udreder Staten altsaa kun den mindre Del, nemlig $\frac{1}{3}$ af Mandens Gennemsnitsindtægt for de sidste 5 Aar, medens det paahviler Embedsmanden selv at sikre sin Enke den større Del, nemlig $\frac{1}{6}$ af hans til enhver Tid pensionsberettigende Indtægt. Ved denne Ordning kan det endog komme til at stille sig saaledes, at Embedsmanden til Tider (ved Dyrkning paa højere Lønning) kan blive forpligtet til at sikre sin Enke omtrent det dobbelte af, hvad Staten paa samme Tid vil komme til at udrede i Enkepension ved hans Død, hvilket vil fremgaa af følgende Eksempel.

En Embedsmand, der i de sidste 5 Aar har haft en Lønning paa 2,400 Kr. aarlig, oprykker til en Lønning paa 3,000 Kr. Han skal da sikre sin Enke en Overlevelsesrente paa i alt 600 Kr., og Staten har i Tilfælde af, at hans Død indtræffer umiddelbart efter Dyrkningen, kun at udrede 301 Kr. 25 Ø. aarlig i Pension til hans Enke.

Medens den ovennævnte Lov af 1851 havde fastsat Enteforsørgelsespligten ligelig for alle pensionsberettigede Embedsmænd, bevirkede de i Aarene 1867 og 1868 henholdsvis for Hærens og Søværnets Officerer indførte Aldersgrænser, at disse Embedsmænd

bleve betydelig uheldigere stillede end de pensionsberettigede Civile Embedsmænd. Aldersgrænserne bevirke nemlig i Forbindelse med de bestaaende Forfremmelsesforhold, at et betydeligt Antal Officerer af Raptajnsklassen afflediges i en Alder af 52 Aar og med en Pension, der højest kan naa op til 2,400 Kr. aarlig, hvilken Pension endda ingenlunde alle naa som Følge af, at Betingelsen herfor er, dels at vedkommende har staaet fulde 5 Aar paa ældst Lønning og dels, at han har tjent som fast Officer i over 29 Aar. I Virkeligheden viser det sig nemlig, at Pensionen ligger mellem 2,400 og 2,200 Kr. (for enkelte Vedkommende endog betydelig lavere). Og er det allerede meget strengt at forlange, at en Officer i aktiv Tjeneste, der har store og ikke sjældent uovervindelige Vanstieligheder ved at stifte sig og sin Familie Udkommet uden at stifte Gæld, skal lide Afdrag til Forsørgelse af sin Enke, bliver det rent ubilligt at forlange dette af den i en yngre Alder affledigede Officer, i hvis lille Pensionsindtægt Enteforsørgelsen vil gøre et forholdsvis betydeligt Indgreb.

Hvilke Beløb det for Embedsmanden drejer sig om at udrede til Enteforsørgelse, vil fremgaa af følgende Eksempler, hvor Forholdet først betragtes for de saa Officersrens Vedkommende, der først falde for Aldersgrænsen ved opnaaet 65 Aars Alder:

1. En Officer indgaar Ægteskab i 35 Aars Alderen med en Kvinde paa 25 Aar. Han er Raptajn paa hængt Lønning, der udgør 2,400 Kr., 5 Aar efter rykker han op paa mellemst Lønning, 3,000 Kr., og efter andre 5 Aar paa ældst Lønning, 3,600 Kr. I en Alder af 50 Aar bliver han Oberstløjtnant paa 4,400 Kr. og rykker 5 Aar efter op paa mellemst Lønning, 5,200 Kr., og atter efter 5 Aar paa ældst Lønning, 6,000 Kr. Med opnaaet 65 Aars Alder afflediges han med Pension.

Ved Ægteskabets Indgaaelse har han at sikre sin Hustru en Overlevelsesrente paa 480 Kr. og derefter yderligere ved de følgende Dyrkninger Overlevelsesrenter paa henholdsvis 120, 120, 160, 160, og 160 Kr.

De aarlige Præmier for disse Overlevelsesrenter ere, naar de erlægges for Livstid, henholdsvis:

127, ⁴⁴ Kr.
37, ³² —
44, ⁸⁸ —
72, ⁹⁸ —
89, ⁴⁷ —
109, ³⁸ —

og han maa altsaa betale aarlig saa længe Hustruen lever: